

POSTANOWIENIE

8 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 8 stycznia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa H. spółki akcyjnej w Ł.
przeciwko G. R. i M. R.
o zapłatę,
na skutek skarg kasacyjnych M. R. i G. R.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 30 września 2022 r., I ACa 1760/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania;**
- 2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania;**
- 3. przyznaje i poleca wypłacić adw. E. B. przez Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w Łodzi kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu;**
- 4. przyznaje i poleca wypłacić adw. E. B. przez Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w Łodzi kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.**

UZASADNIENIE

Pozwani G. R. i M. R. – każdy z osobna – wywiedli zbliżone treściowo skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 30 września 2022 r., wydanego w sprawie z powództwa H. S.A. z siedzibą w Ł. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwani uzasadnili jej oczywistą zasadnością, która wynika ich zdaniem z rażącego naruszenia art. 82 k.c. poprzez jego niezastosowanie i art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i błędną ocenę rozkładu ciężaru dowodu, a także art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 327¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 382 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c. poprzez wybiórcze rozpoznanie zarzutów apelacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Dlatego w przypadku powołania się na oczywistą zasadność należy wyjaśnić, na czym oczywistość polega w danym przypadku oraz uzasadnić to twierdzenie. Nie wystarczy samo wymienienie przepisów prawa i odwołanie się do uzasadnienia zarzutów skargi. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV

CSK 412/20; z 26 października 2023 r., I CSK 55/23; z 29 listopada 2023, I CSK 5788/22).

Skarżący ograniczyli się jedynie do wymienienia przepisów, których naruszenie doprowadziło ich zdaniem do wystąpienia oczywistej zasadności składanej skargi. Nie przedstawili jednak żadnej argumentacji, która wskazywałaby, w jaki sposób naruszenie tych przepisów miałyby do oczywistej zasadności skargi doprowadzić. Również w odniesieniu do zarzucanego naruszenia przepisów postępowania poprzez pominięcie niektórych zarzutów apelacji skarżący nie sprecyzowali, które zarzuty zostały w ich ocenie pominięte, ani w jaki sposób miałyby to doprowadzić do wydania rażąco nieprawidłowego wyroku.

Na marginesie należy dodać, że wobec jednoznacznej treści art. 398³ § 3 k.p.c. oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c. *in fine*, z procesowej podstawy kasacyjnej wyłączone są zarzuty dotyczące okoliczności faktycznych sprawy.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skarg do rozpoznania, o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej pozwanym z urzędu rozstrzygnął zaś na podstawie § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (oddzielnie za pomoc udzieloną pozwanej i za pomoc udzieloną pozwanemu).

(r.g.)